

причин витребуваних доказів (ст. 83) або залишити позов без розгляду, якщо позивач без поважних причин не надав матеріали, витребувані судом для вирішення справи (ст. 81 ГПК України) [1].

Питання про те, на кому лежить обов'язок доказування фактів, що входять в предмет доказування у справі, має вельми істотне значення. Саме тому необхідно закріпити в ГПК право та обов'язок господарського суду займати активну позицію в процесі розгляду справи під час розгляду справи.

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 3 серпня 2017 р.: (офіційний текст). – К.: Паливода А.В., 2017. – 92 с.

2. Бабенко В. В. Про деякі питання доказування в сучасному господарському процесі / В. В. Бабенко // Вісник Академії адвокатури. – 2013. – № 2. – С. 74-81.

3. Господарське процесуальне право: підручник / за ред. О. П. Подцерковного, М. Ю. Картузова. – Х.: Одіссей, 2012. – 400 с.

4. Тертишніков В. Докази як інструмент судового доказування у цивільному судочинстві / В. Тертишніков // Право України. – 2011. – № 10. – С. 77-88.

УДК 346:656.7.091(043.2)

Бернацька В. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЛІЦЕНЗУВАННЯ В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ

Відповідно до статті 14 Господарського кодексу України, ліцензування певних видів господарської діяльності є засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, спрямований на забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері ліцензування, захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів [2].

Згідно статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» Державна авіаційна служба України здійснює ліцензування виду господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом [1].

Ліцензування господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом здійснюється сектором ліцензування і надання прав на експлуатацію повітряних ліній управління авіаційних перевезень та міжнародного співробітництва департаменту авіаційних перевезень, аеропортів та міжнародного співробітництва Державіаслужби [3].

До заяви про отримання ліцензії, крім документів, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності», додаються:

1) інформація за підписом здобувача ліцензії (його керівника або керівника його виконавчого органу) про номер та дату видачі чинного сертифіката експлуатанта;

2) документи, які підтверджують, що більш як 50 відсотками статутного капіталу (пакета акцій) здобувача ліцензії володіють Україна, юридичні особи України та/або фізичні особи – резиденти України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України;

3) інформація за підписом здобувача ліцензії (його керівника або керівника його виконавчого органу) про відсутність контролю за діяльністю здобувача ліцензії осіб – резидентів держав, що здійснюють збройну агресію проти України та дії яких створюють умови для виникнення воєнного конфлікту та застосування воєнної сили проти України [2, ст. 11].

Опис документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, подається у 2 примірниках.

Суб'єкт господарювання, який провадить господарську діяльність з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом, повинен відповідати таким вимогам:

1) мати чинний сертифікат експлуатанта та мати у своєму розпорядженні хоча б одне повітряне судно на праві власності або за лізингом (крім лізингу з екіпажем);

2) основною діяльністю суб'єкта господарювання має бути здійснення повітряних перевезень окремо чи у поєднанні з будь-якою іншою комерційною експлуатацією повітряного судна та технічним обслуговуванням повітряних суден;

3) види польотів (пасажирські, вантажні), місце провадження діяльності (райони польотів: у межах України та/або міжнародні польоти) та матеріально-технічна база (засоби провадження – повітряні судна), зазначені в експлуатаційних специфікаціях, які є невід'ємною частиною сертифіката експлуатанта, повинні відповідати заявленому виду господарської діяльності з

перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом;

4) більш як 50 відсотками статутного капіталу (пакета акцій) суб'єкта господарювання мають володіти Україна, юридичні особи України та/або фізичні особи – резиденти України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України;

5) авіаційний персонал суб'єкта господарювання повинен відповідати кваліфікаційним вимогам за професійною ознакою, станом здоров'я та мати належним чином оформлені свідоцтва згідно з авіаційними правилами України;

6) суб'єкт господарювання повинен оформлювати трудові відносини з найманими працівниками шляхом укладення трудових договорів відповідно до Кодексу законів про працю України.

Отже, як висновок, можна зазначити що дія ліцензійних умов, які наведені вище поширюються на всіх юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та фізичних осіб – підприємців, які провадять господарську діяльність з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом.

Література

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 2 березня 2015 р. № 222-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/222-19/>

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

3. Інформація щодо ліцензій з надання послуг з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.avia.gov.ua/documents/Administrative_Services_Licensing/Activities_licensed/24564.html

УДК 346.1 (043.2)

Білоконна І. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рябова К. О., к.ю.н., доцент

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Статутний фонд акціонерного товариства як колективну власність прийнято розподіляти на визначену кількість акцій рівної